

II Księga Kronik

Rozdział 33

Panowanie Manassesesa

1. Manasses miał dwanaście lat, gdy objął władzę królewską, a pięćdziesiąt pięć lat panował w Jeruzalemie. 2. Czynił zaś to, co złe w oczach Pana, według ohydnych zwyczajów narodów, które Pan wytępił przed synami izraelskimi. 3. Z powrotem pobudował świątynki na wyżynach, które zburzył Hiskiasz, jego ojciec, wznosił też ołtarze dla Baalów i sporządził aszery, oddawał pokłon całemu zastępowi niebieskiemu i służył mu. 4. Zbudował także ołtarze w świątyni Pana, o której Pan powiedział: W Jeruzalemie będzie przebywać imię moje na wieki. 5. Nabudował też ołtarzy dla całego zastępu niebieskiego w obydwu dziedzińcach świątyni Pana. 6. On nawet swoich synów oddał na spalenie w Dolinie Syna Chinnomowego, oddawał się wróżbiarstwu, czarom i gusłom, ustanowił wywoływaczy duchów i wróżbitów, wiele złego czynił w oczach Pana, drażniąc go. 7. Postawił też posąg rzeźbiony, który kazał sporządzić, w świątyni Bożej, o której Bóg powiedział do Dawida i do Salomona, jego syna: W tej świątyni i w Jeruzalemie, które wybrałem spośród wszystkich plemion izraelskich, umieszczę imię moje na wieki 8. I nie dopuszczę, aby noga Izraela ustąpiła z tej ziemi, na której postawiłem ich ojców, jeżeli tylko będą ściśle wykonywać to wszystko, co im przykazałem przez Mojżesza zgodnie z całym zakonem, z przykazaniami i ustawami. 9. Lecz Manasses zwiódł Judę i mieszkańców Jeruzalemu, tak iż postępowali gorzej niż narody, które Pan wytępił przed synami izraelskimi. 10. Pan przemawiał do Manassesesa i do jego ludu, lecz oni na to nie zważali. 11. Wówczas Pan sprowadził na nich dowódców wojska króla asyryjskiego i ci pochycili Manassesesa hakami, skuli dwoma spiżowymi łańcuchami i uprowadzili do Babilonu. 12. A gdy znalazł się w ucisku, błagał Pana, swojego Boga, ukorzył się bardzo przed obliczem Boga swoich ojców 13. I modlił się do niego, a On dał się uprosić i wysłuchał jego błagania, i pozwolił mu powrócić do Jeruzalemu do swego królestwa. Wtedy Manasses poznał, że Pan jest Bogiem. 14. Potem wybudował zewnętrzny mur Miasta Dawida na zachód od Gichonu w dolinie Kidron aż do wejścia do Bramy Rybnej, pociągnął go wokół Ofelu i bardzo go podwyższył; ustanowił też dowódców wojskowych we wszystkich warownych grodach judzkich. 15. Następnie usunął obcych bogów oraz posąg ze świątyni Pana i wszystkie ołtarze, które pobudował na górze świątyni Pańskiej w Jeruzalemie i kazał je wyrzucić precz poza miasto. 16. Postawił na nowo ołtarz, i złożył Panu na nim krwawe ofiary pojednania i dziękczynne, i nakazał Judejczykom, aby służyli Panu, Bogu Izraela. 17. Jednak lud nadal składał krwawe ofiary na wzgórzach, lecz tylko dla Pana, swego Boga. 18. Pozostałe zaś sprawy Manassesesa i jego modlitwa do jego Boga, i słowa jasnowiedzów, przemawiających do niego w imieniu Pana, Boga Izraela, spisane są w Dziejach Królów Izraelskich. 19. Modlitwa jego zaś i to, jak go Bóg wysłuchał i cały jego grzech i występki oraz miejsca, na których powznosił świątynki

i poustawiał aszery i posągi przed swoim ukorzeniem się, zapisane są w dziejach jego jasnowidzów. **20.** I spoczął Manasses ze swoimi ojcami, i pochowano go w jego pałacu, władzę królewską zaś po nim objął Amon, jego syn.

Panowanie Amona

21. Amon miał dwadzieścia dwa lata, gdy objął władzę królewską, a panował dwa lata w Jeruzalemie. **22.** Czynił on to, co złe w oczach Pana, podobnie jak Manasses, jego ojciec. Wszystkim bałwanom, które kazał sporządzić Manasses, jego ojciec, składał Amon krwawe ofiary i oddawał im cześć. **23.** Nie ukorzył się natomiast przed Panem, jak ukorzył się jego ojciec Manasses, owszem on, Amon, jeszcze pomnożył winę. **24.** Dworzanie jego uknuli przeciwko niemu spisek i pozbawili go życia w jego pałacu. **25.** Lecz prosty lud wytracił wszystkich spiskowców przeciwko królowi Amonowi, po czym tenże prosty lud obwołał królem po nim jego syna Jozjasza.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01